

RECOMENDACIÓN A PROL DA NEGOCIACIÓN COLECTIVA

A negociación colectiva constitúe un dos principais elementos vertebradores das relacións laborais dun país. O dinamismo e o correcto funcionamento dos procesos negociadores de convenios colectivos amósanse como capitais en tempos de crise e incerteza económica, de destrución de empresas e postos de traballo e cara a xerar as certidumes e estabilidade necesarias para unha recuperación económica.

Esta negociación colectiva parte dun principio esencial: a autonomía dos representantes das empresas e das persoas traballadoras á hora de definir o marco convencional regulador, o seu contido e alcance.

Unha das funcións esenciais do Consello Galego de Relacións Laborais, de acordo coa súa normativa reguladora, é a de: “fomentar e ampliar a negociación colectiva dentro do respecto ao principio de autonomía colectiva consagrado no artigo 37.1 da Constitución Española, e impulsar unha axeitada estrutura dos convenios nos ámbitos territorial e sectorial”. De acordo con esta función, unha vez analizada en profundidade a situación real da negociación colectiva galega, e plenamente conscientes da súa importancia as organizacións integrantes do Consello Galego de Relacións Laborais (CEG, UGT-Galicia, SN de CCOO de Galicia e CIG), formulan a seguinte recomendación:

RECOMENDACIÓN

1. Galicia conta con 857 convenios colectivos vixentes expresa ou tacitamente, que afectan a 422.935 persoas traballadoras. Esta cifra de convenios é moi elevada en comparanza con outras comunidades autónomas, sendo unha das características que se extraen dunha foto fixa. Do mesmo xeito, obsérvase que existen amplas posibilidades nos convenios colectivos de afondar e innovar en materias que terían unha gran importancia para empresas e persoas traballadoras, para o crecemento, competitividade, produtividade, e mantemento da estabilidade no emprego.
Compre apostar pola potenciación e racionalización da estrutura da negociación colectiva, pola posta en funcionamento de mecanismos de articulación entre os distintos niveis de negociación que eviten duplicidades innecesarias e pola mellora e enriquecemento de contidos que aporten valor engadido a intereses comúns de empresas e persoas traballadoras.
2. A pesares do número tan elevado de convenios en Galicia, aínda existen colectivos importantes de persoas traballadoras e empresas sen convenios colectivos de aplicación, ben sexa por tratarse de sectores emerxentes ou ben simplemente por atoparse desregulados. De acordo cos datos extraídos do IGE e da Seguridade Social, no entorno de 120.000 persoas traballadoras carecen da cobertura dun convenio colectivo. **A estes efectos, o Observatorio da Negociación Colectiva desenvolverá unha tarefa de estudo e identificación de sectores e subsectores en crecemento ou de recente creación e dos sectores carentes de regulación convencional co obxectivo de fomentar e ampliar a negociación colectiva dentro do respecto á autonomía das unidades negociadoras.**

3. Unha negociación colectiva forte, cohesionada e ben articulada é un elemento regulador de condicións de traballo de primeira orde e un elemento de paz social e competitividade, vantaxoso para empresas e persoas traballadoras. É froito da autonomía da vontade das partes, correspondéndolle a estas, conforme ao artigo 37 da CE, determinar as regras do xogo e os espazos de negociación derivados da súa autonomía colectiva. **Ofrécense os mecanismos do AGA e os medios técnicos do Consello Galego de Relacións Laborais para axudar a resolver calquera incidencia que se puidera producir.**

4. A negociación colectiva constitúe, entre outras posibilidades, un instrumento para adaptar a regulación das condicións laborais á concreta situación das empresas e dos sectores. Sen prexuízo da autonomía dos suxeitos negociadores e das previsións legais en caso de concorrencia de convenios, (art.84 do Estatuto do Traballadores), e sen prexuízo asemade da negociación consolidada en empresas de certa entidade, debe poñerse en valor o convenio colectivo en cada caso máis cercano á realidade das nosas empresas, sendo en moitos casos o sectorial o máis próximo a elas, debido á estrutura e dimensión do tecido produtivo da nosa Comunidade Autónoma.
As organizacións sindicais e empresariais que integran o Consello Galego de Relacións Laborais, conveñen en reafirmar que a negociación colectiva debe ser un instrumento para adaptar as condicións laborais ás concretas circunstancias das empresas e persoas traballadoras, sendo o convenio colectivo sectorial, sen prexuízo doutras unidades negociais, un dos instrumentos máis axeitados para articular a negociación colectiva, mellorar a competitividade, a produtividade así como o mantemento e estabilidade do emprego, regular as características xerais e favorecer a súa concreción á realidade das empresas.

5. **O Consello Galego de Relacións Laborais reitera o ofrecemento dos seus servizos para o desenvolvemento da negociación colectiva sectorial. Así, facilítanse ás partes negociadoras as instalacións do Consello a través da súa páxina web, préstase a asistencia e o asesoramento que se lle solicite, asúmense os trámites de rexistro, depósito e publicación telemáticos, redáctanse actas das xuntanzas, e tamén se ofrecen os mecanismos de mediación e arbitraje previstos no AGA para resolver calquera bloqueo na negociación ou para posibilitar a constitución de mesas negociadoras.**